
FAZEKAS VINCE

Labirintus

Csukló kövek. Alkonyat van.
Indulni? (A repülők délre szállnak.)
Zuhog a rés a mozdulatokban.
Rozsda karcolja a fákat.

Korom-csend. A kékben már csont-éj;
rezeg pőrén, a tálban kocsonya.
Vörös permet hull. Lenge fűszer
arcomon a kényszer. Nincs hova.

Fölös ornamentika szavaimról, mint
ékezet csörömpöl alá. Benne gázolok.
Hangodat hallom, látni képedet.
Közelednél. De távolodsz.

Amfitrüon

Fogak hiányos csontkerítése,
gyűrött váll, remegő árnyalak.
Egyként követ a fény büntetése.
A mélyből fojtott nyögés szakad.

Alig hiszem, hogy némán hordoztalak,
tehetetlen lenyomatod. Karóval jöttél,
nem kenyérrel. Csikorogtak a talpad alatt
a nappalok, keverve éjjel.

Nem tehetem rád élő kezem,
szemembe szemed karcol, ha néz.
A félelem van csupán. Sötét nézése.
Suhognak belül ércpikkelyű halak.

SÁNTHA ATTILA

Ha az őszirózsza elvirít

A nagy éjszakában
az őszirózsza lassan elvirít,
fűzfák levelével takarózik,
fázik a víz.

Elszivárgok halkán,
vérem szagára gyűlik az éj,
felfalnak az éjjel téged is -
halj meg, ne félj.

A biztos pont

"Egy biztos pontot adjatok"
kiáltozott a mocsárban Münchhausen,
mikor már csak keze és feje volt.

Lebegett a halott Isten szelleme
a víz felett egy lepedőben,
és lihegte, hogy "Bosszút, bosszút!"
süvöltött és sikoltott a szellem,
hogyan "cikk, cikk" és hogy "hogyan volt!"

Falta be a mocsár az embert,
haja égnek álló fű volt,
s már vizigót lovak jöttek lelegelni,
mikor Münchhausen így bugyborékol:
"Heuréka! Isten halott, ez biztos!"
majd megfogta magát hajánál fogva
s a mocsárból kiugrott.

Vizigót lovak és Isten halott.

KELEMEN HUNOR

(Valahol bennem...)

valahol bennem ácsorogsz
a higanynehéz szürke lázban
a szíven csöndben átszorogsz
az arcokon makulátlan máz van

a tükrökben a tér lakatlan
a smink alatt az idő telik
szemembe a fordított katlan
mélyén halál leselkedik

a hajszálerekben leragadsz
már csak úgy van mint a többi
éber bennem a börtönőr
hiába próbálnál szökni

a sejt láthatatlan tágas ól
nem érkezel - nem távozol

(Itt mindenki tud valamit...)

hová az út oly serényen?
ön mögött van még valaki?
susztergőrnnyedt igyekvés ez
ily fürgén mely célhoz haladni?

hány figura egy rövid élet?
hány zsebcselre telik belőle?
békések vagyunk mind ahányan
mégis csak menekül előle?

itt mindenki tud valamit
majd hozzá adja a másikat
ettől lesz sűrű a tudás mint
téli az orrban a nátha

miért e furcsa reszketés?
jön a tavasz és megannyi hátha